

כסס או לאו אחר שמן הכאלס לא נחבאר כמה סי' הספרותיות וגם אין סעמיס שוין ברב או במעט לכן יש לעשות אם לא נרגש טעם אחר משאר המלות שנאפו מקמה דגן לבד או יולא בו ואם נרגש טעם משונה לא נקרא יש לו טעם דגן ולא יולא בו - כנלפ"ד הקטן יעקב :

סימן ז

ב"ה אלפאנא יום ה' כ"א סיון תרנ"ה לפ"ק :

לחתני הרה"ג וכו' - מו"ה זלמן הכהן נ"י
אב"ד דק"ק שווערין יע"א :

השבת על מה שהקשתי בשו"ה (סי' מ"ה) לשיטת החוס' דלא ילא בגזל מטעם מס"ב כיון דע"י העבירה בא המלוה דא"כ למע המקדש בשבת על מהו יולא דיש חילוק דבגזל קדמה העבירה למלוה ולכן שייך שפ"י העבירה באה המלוה אבל בקריעת כרי אם אינו יולא אין כחן עבירה דס"ל מקלקל וא"כ אין כחן מלוה באה העבירה כשרי קודם שקיים המלוה אין כחן עבירה כלל :

על זה השיב דלפנ"ד אין זה מספיק לתקן קושיית דהיא הטהנת כיון דרק ע"י מלוה באה העבירה ח"כ למע אמרו החכמים שילא ועי"ז הלל שבת הוי לסו למימר דלא ילא להלילו מחילול שבת ומלבד שמהלל הסברה מהתקד לומר כן יש ג"כ ראי' לזה ממה דחמדין ר"ס (דכ"ח) התוקע בשופר של עולם ושל שלמים לא ילא משום דמעל רק דח"כ אמר רבא ילא דמלות לאו לסנות ניתנו ואי לאו הוי טעמא הוי מסקינן דלא ילא משום דמעל וסוי מלוה באה העבירה וברי העבירה דמעילה הוי מה שנהסג ע"י שילא ידי תקיעת שופר ואי חמרת לא ילא לא מעל ואמאי לא ניתמא כיון שקדים שילא אין כחן עבירה למע לא ילא ח"כ דהיינו טעמא כיון דאם חמדין דילא ע"י זה בא לכלל עבירה דמעילה ולכן חמדין דלא ילא להלילו מעבירה - וכן מלאחי ח"כ בטורי אבן יעויין שם וכחכ דבזה אפילו למ"ד מס"ב מן הסודס ילא בכעין זה שהעבירה נעשה ע"י המלוה לא ילא יע"ס - ח"כ קשם למע לא חמדין גם לענין קריעת כן שלא ילא לסיות נילול מן העבירה - וכוונת יס לומר איפכא כיון דאף דמקלקל פטור מכ"מ טעם היסוד דכל פטורי שבת פטור אבל חסור ולכן לא שייך שפ"י המלוה בא העבירה דגם אם לא ילא ידי קריעת דס"ל מקלקל מכ"מ העבירה נעשית ולכן קיום המלוה לא תלוי העבירה משא"כ בגזל שחלוי קיום המלוה העבירה דאם לא נעשית שלו ע"י גזל לא מצי למיפק ב'י' וכל זמן שלא מחזיר לבעליו עובר בכל רגע על לא תגזול ח"כ רק ע"י העבירה באה המלוה ולכן לא ילא :

סימן ח

ב"ה אלפאנא יום ה' ח"י אדר תרנ"ה לפ"ק :

לחתני הרה"ג וכו' מו"ה משה ליב באמבערנער
להוי נ"י אב"ד דק"ק קיססינגען יע"א :

על דבר שאלתך אם נשים מחויבות לשמוע קריאת פרישת זכור :

תשובה קבלתי מהדמו"ר הגאון ר' אברהם זינג זצ"ל בגאב"ד דק"ק ווירטבורג בשם רבו החסיד שבכנסת הגאון מו"ס נתן דלעבר זצ"ל שהגשים חייבות ושהקפיד שחפילו משרתת שלו הולרס לשמוע פרשת זכור וכן נהגתי אחריו. וטעמו נלפ"ד מפני באינס מלות טעם שהזמן גרמא שאין קפידה בחייו זמן שהקרא כמש"כ המג"ה (סי' תרפ"ה) רק שיקרא פסח ח' בשבס ולכן הוי כשאר מל"ע שאין הזמן גרמא שגשים חייבות כסן - אמנם כעת רחיתי כס' החינוך (מנו' תר"ג) ש' שנוסחת מלוה זו בזכרים כי להם לעשות המלחמות ונקמת

האויב ולא לגביס עכ"ל - ולא נהגתי ששרי מלות מחיית עמלק שנלכמו במלחמה המחמה אח זכר עמלק הוי טעם בפני עמלק שמנס גם החינוך בפני עמלק ואם הוי חייס כגשים למע לא הוי מלות זכירת מעשס עמלק כגשים ח"ף שלא כמות מלחמה ניתנו עס כל זה אפשר שזכירת השנאה ח"ף תועלת למחייתו ומעשס אסתר יודיה וכן גם חטוס ע"י יודיה ששנאתה לאויב בא על ידס תבוסס לישראל וביעל כתיב חינוך מניסס יעל מניסס באסל חינוך שדרשו חז"ל על אמונת כרי כמה גדולס נחשכס הסשוסס שבהס על ידס במיתח סיסרס ולמע לא הוי זכירת מעשס עמלק לעורר השנאה גם כגשים לחועלת מלות מחייתו - וסנס כחכס שחמך דרס"ג וכו' מו"ס ששחח כ"י רלס לכוכית שגס דעת הרמ"ש כן שגשים פטורות ממה ש' (כפ' ג' שאלנו) שר"א שחר עבדו לרפו לעשרס משום קריאת פ' זכור שהי' דחורייתא ולמס סולך לכן דאם אשס חייבת גם עבד חייב ח"כ דדעת הרמ"ש דגשים ועבדים פטורים עכ"ד - ולפנ"ד אין מוס רחיס דגס אם אשס ועבד חייבין בקריאת פ' זכור מכ"מ כיון דאין קורין כס"ת בלצור כפחות מעשרס כדחמדין כמגילס (דכ"ג) ויליף מווקדשתי בתוך כ"י לכן לר"ך לזס עשרה אשסס גדולים שנקדחו כנ"י שאין עבדים בכלל כח"כ שסס חייבין בקריאת ספרסס מכ"מ חייסס רחויסס להשלים עבד קדושס ואין זה תלוי בחיוב - ודמי לישראל שחייב בקרן אבל לר"ך כסן להקריבו לו כן לר"ך העבד וסלשס עבד קדושס לקדוש בלצור כס"ת ולסוילס - וסל"אס מס ש' לחיך כ"י וכן כ' גם סתרומת סדשן ואחריו שחר פוסקים שסר"ש מפרס דר"א שחר עבדו ללורך קריאת פ' זכור אינו מכוון דלדרכס סר"ש דהס זס וכו' דאין סברס לפרס כן דמשמע דסתמא קרני ולכן בל"אס אין רחיס מוס כ"כ שהע"ג שלא מעשס זס דחס פ"י זס עכ"ז אפשר דחד מב' טעמי נקט אבל סעיקר כמו כסחכתי דאפילו העבד מחויב מכ"מ סולך לשחררו להיות נמנע בכלל עבד קדושס - כנלפ"ד הקטן יעקב :

סימן ט

ב"ה אלפאנא בחדש אדר תר"ו לפ"ק :

שאלה עשרת בני הקם אם צריך לכתוב בעמוד מיוחד -

תשובה כמנהג לכתבן בדרך כפ"ע ועי"כ נעשה הכתב משונה משאר הכתב בלוחיות גדולות - אמנם כבר כ' הגר"א זצ"ל (סי' תרנ"ה) שאין קפידה רק לכתוב חייס כההלת סייסס ואת כסוף סייסס - ועשרת ג"כ לבסוף כסוף סייסס אבל שלא יסי' כחוב מלפניו ומלאחריו כחותו דף כזה אין קפידה שלא לא כוונת סירוסלמי ומ"ס וכן נהגתי גם חניי כסחכית המגילס אמנס כסו"ת בית אפרים חל"ת (סי' ס"ט וע') השגי על הגאון ורלס לפסול אפילו בדעבד אם יש למזלזל מגילס אחרת - כנלפ"ד הקטן יעקב :

סימן י

ב"ה אלפאנא בחדש שבס תר"ל לפ"ק :

הרמ"א כ"ד (סי' ק"ט ס"ב) פסק ששור עבירה לחילצון לא נקרא חסוד לדבר זס עי"ס ש' כן בשס הרש"א וסע"ז הקשס עליו שאין ראי' מרשב"א - ולפנ"ד מוכח כנגד סרמ"א מדברי סוסס' סנסדרין (דף ע"ט ע"ב) ד"ס לרלנו סכתבו אי גמי סחס כשר משום דילרו תקפו כ"כ וסחוס כחונס אבל לרביסס אין ילרו תקפו כ"כ ח"כ ה"י ילרו תקפו וסכר לעדות אחרת ול"א לרביסס דחשוד על דסכר לא דנו ולא מעידו עכ"ל - כרי סס"ל לסחוס' דחשוד על סעריות חוס יותר לחילצון מלובל כבילות וכסר מטעס חונס אבל נרבע לרלנו דומס ללובל לחילצון ולחירוק ח"כ ס"ג ילרו תקפו וכו' גם נרבע לרלנו סוס חוס יותר מלובל כבילות לחילצון ואעפ"כ אין נחמס על סרביסס מטעס